

Posłuchaj

()

(Działo się roku Pańskiego 366).

Rzym, stolica całego świata chrześcijańskiego, ma przeszło 400 kościołów, nie licząc w to kaplic i oratoryów; 70 z tych świątyń poświęcone są czci Matki Boskiej. Pomiędzy temi 400 świątyniami odznaczają się cztery, przewyższające wspaniałością i pięknością nie tylko wszystkie kościoły w Rzymie, ale i na całym świecie: Kościół Zbawiciela na Lateranie, Maryi Panny Śnieżnej, Bazylika świętgo Piotra, jako też świętego Pawła.

Powodem wybudowania tego słynnego na cały świat domu Bożego był następujący wypadek, którego wiarygodność poświadczają nie tylko znakomici pisarze, ale i Papieże Mikołaj IV, Grzegorz IX i Pius II.

Za czasów panowania Papieża Liberysza (352—363), żył w Rzymie mąż zacnego rodu, bogobojny i bardzo majętny, imieniem

Jan. Miał on za żonę niewiastę szlacheckiego pochodzenia, odznaczającą się wysokiemi zaletami i pobożnością. Ponieważ para ta była bezdzietną, postanowiła przeto Najświętszą Pannę uczynić spadkobierczynią ogromnego majątku. Chodziło tylko o to, jak tego dokonać.

Stało się tedy, iż w nocy dnia 4 sierpnia, a zatem w najskwarniejszej porze roku, ukazała się we śnie pobożnym małżonkom Dziewica święta, oświadczając, że zapis przyjmuje i pragnie, aby na cześć Jej wystawili kościół na wzgórzu eskwilińskiem. „Miejsce — dodała — na którem macie wystawić świątynię, poznacie po tem, że rano będzie pokryte świeżo spadłym śniegiem.“ Obudziwszy się małżonkowie, wielce się zdziwili, że mieli jeden i ten sam sen i uradowani pobiegli do Papieża Liberyusza, aby mu to zdarzenie opowiedzieć. Opowiadanie ich uderzyło Ojca św. tem więcej, że i on sam miał zeszłej nocy to samo objawienie. Zgromadziwszy przeto całe duchowieństwo, udał się wraz z parą małżeńską i ogromnym tłumem ludu do pomienionego wzgórza, a ujrzawszy całą jego powierzchnię popruszoną świeżo spadłym śniegiem, zaintonował głośno Hymn na chwałę Boga i Najświętszej Matki, w czem mu całe duchowieństwo i zebrane rzesze ludu wtórowały. Niezadługo atoli stał się cud drugi; śnieg bowiem wkrótce stopniał, zostawiając tylko najgłówniejsze linie i zarysy rozmiarów, w jakich rzeczona świątynia miała być wystawioną.

W kilkanaście lat potem stanęła okazała Bazylika pod wezwaniem „Najświętszej Maryi Panny Śnieżnej.“ W niej codziennie się gromadzi lud rzymski, aby w gorących modłach błagać przeczystą Dziewicę o wstawienie się do Zbawiciela; do niej zbiegają się po dziś dzień pielgrzymi z całego świata, aby uczcić Matkę Bożą i złożyć w Jej święte ręce brzemię trosk i utrapień swoich. Widać, że się Zbawicielowi podobała cześć oddawana w tym kościele świętej Bogarodzicy, gdyż zliczyć nie podobna łask

wszystkich, jakich wielbiciele Maryi Panny doznali, skoro nabożeństwo ich było szczerem, a modlitwa gorąca. Wspaniała ta świątynia i z tego względu zasługuje na uwagę, że jest w niej pełno arcypięknych pomników, wystawionych przez czcicieli Matki Bożej. Do nich należy przedewszystkiem zaliczyć kosztowne obrazy mozaikowe, umieszczone w sklepieniu chóru kościelnego. Kazał je sprowadzić Papież Sykstus III w celu uwiecznienia radości, jaką przejęty został cały świat chrześcijański na cześć potępienia kacerstwa Nestoryusza i przyznania na powszechnym Soborze w Efezie roku 431 czci Maryi jako „Bogarodzicy.“ Drugą pamiątką gorącej miłości i uwielbienia Najśw. Panny w tej świątyni jest grube wyzłocenie sklepienia kościelnego, dokonane z rozkazu królewskiej rodziny hiszpańskiej pierwszym złotem, jakie przywieziono do Hiszpanii po świeżem odkryciu Ameryki. Najcenniejszym atoli klejnotem, zdobiącym kościół, jest święty Żłóbek, w którym niegdyś w Betleemie złożono nowonarodzonego Syna Bożego. Znajduje się on w kaplicy Sykstyńskiej i przechowywanym bywa pod ołtarzem kaplicznym pod posadzką. Zrobiony jest z prostego, zaledwie z grubszego ociosanego drzewa i ujęty w misternie zdobioną srebrną skrzyneczkę, ofiarowaną przez jednego z królów hiszpańskich. Tylko w dzień Narodzenia Pańskiego i w czasie oktawy tej uroczystości wystawiają tę relikwię na cześć publiczną. Ileż to milionów ludzi modliło się już przed tym tronem przedwiecznego wraz ze świętym Bernardem: „O Jezu mój, im mniejszym się okazujesz w Swem Człowieczeństwie, tem większym w miłości; im więcej się dla mnie poniżasz, tem godniejszym jesteś mej miłości.“

Święta Brama.

W miejsce moralnej nauki, jaką zazwyczaj na tem miejscu kładziemy, wspomnijmy tu jeszcze o jednej pamiątce tego kościoła, zasługującej na uwagę. Jest nią zamurowana brama, znajdująca się na prawo od głównego wejścia, oznaczona napisem o złotych głoskach: „Leo, Pius… otworzył mnie w roku… Leo, Pius… zawarł mnie w roku…“ Bramę tę zowią powszechnie Bramą świętą, a to z następującego powodu:
Wyżej wspomniane cztery główne kościoły rzymskie mają oprócz zwyczajnych bram jeszcze osobną, zwaną „świętą“, która się nie zamyka drzwiami, lecz murem. Co 5 lat ogłasza Papież w dniu Bożego Narodzenia wielki jubileusz, czyli święty rok. Przy tem uroczystem ogłoszeniu otwierają się cztery święte wrota w sposób następujący: Namiestnik Chrystusowy idzie w uroczystym pochodzie do kościoła św. Piotra i uderza trzy razy o zamurowane wrota, odmawiając głośno rytuałem przepisane modlitwy, sławiące miłosierdzie i wszechmocność Boską. Tymczasem robotnicy wyrąbują szybko ściany, wyjmując cegłę po cegle, kapłani zmywają próg wodą święconą, a święte wrota pozostają otwarte przez rok cały. Następnie wchodzi przez nie Papież z całym orszakiem niższego duchowieństwa, Biskupów, Kardynałów i dygnitarzy kościelnych, którzy śpiewają radosne Hymny i Psalmy. Tę samą ceremonię odbywa równocześnie trzech Kardynałów przy trzech innych Bazylikach, a zarazem rozpoczyna się czas odpustu jubileuszowego.

Modlitwa.

Daj nam sługom Twoim, prosimy Cię, Panie Boże, zdrowia duszy i ciała zawsze zażywać, a za miłościwem Najśw. Maryi Panny wstawieniem się, racz wyzwolić nas od obecnych smutków i daj wiecznego zażywać wesela. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

* *
*

Oprócz tego obchodzi Kościół święty pamiątkę następujących Świętych Pańskich, zamieszczonych w rzymskiem martyrologium:

Dnia 5-go sierpnia w Rzymie na wzgórzu eskwilińskim poświęcenie bazyliki Najśw. Maryi Panny Śnieżnej. — Również w Rzymie pamiątka 23 Męczenników, którzy ścięci za Dyoklecyana przy starej drodze Salaryjskiej, pogrzebani zostali przy Clivius Cucumeris. — W Augsburgu męczeństwo św. Afry, co pouczona przez św. Narcyza, Biskupa, nawróciła się i z wszystkimi domownikami przyjęła Chrzest św. Później poniosła odważnie śmierć w płomieniach za Wiarę św. — W Askoli w Marchii Ankońskiej śmierć męczeńska św. Emegdiusza, Biskupa, wyświęconego przez św. Marcella, Papieża i posłanego

Copyright Mavientura Projects e.K>

tamdotąd na głoszenie Ewangelii. Za cesarza Dyoklecyana osięgnął koronę męczeńską. — W Antyochii pamiątka św. Euzygniusza, Żołnierza, który jako starzec stodziesięcioletni wydany został przez odstępczego cesarza Juliana mieczowi kata, ponieważ wymawiał mu odstępstwo od wiary katolickiej, którą znał już przodek jego Konstantyn Wielki. — Również pamiątka św. Męczenników egipskich: Kantyda, Kantydiana i Sobela. — W Chalons we Francyi uroczystość św. Memmiusza; wyświęcony jako obywatel rzymski przez Piotra, Apostoła, na Biskupa, nawrócił powierzony mu lud do prawdziwej wiary. — W Autun uroczystość św. Kassyana, Biskupa. — Pod Teano pamiątka św. Parisa, Biskupa. — W Anglii pamiątka świętego Oswalda, Króla, którego żywot opisał św. Beda Venerabilis, Kapłan. — Tegoż samego dnia urozystość św. Nonny, matki Nauczyciela Kościoła św. Grzegorza z Nazyanzu.

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related